

kræve en fuld Udvikling af det danske Militærvæsen og Anvendelse af de 300 000 Mand, som kan stilles til Raadighed som den danske Militærstyrke, hvis man vilde anstrenge sig til det yderste, men der er ingen i Danmark, i hvert Fald ingen politisk ansvarlig, der mig bekendt drømmer om at indlade sig paa en saadan Alliancepolitik. Naar man spurgte den højtærede Forsvarsminister, om han tænkte sig Muligheden af at indgaa en Alliance med nogen som helst Magt, der kunde betyde noget som en Hjælp for Danmark, vilde den højtærede Forsvarsminister — det tror jeg at kunne forudsige med Sikkerhed — nægte det og sige: Det tænker jeg mig aldeles ikke. Men det, den højtærede Minister tænker sig, er, at vi i al Almindelighed skal have Haab om, at naar vi saaledes anstrenge os bravt, skal der komme nogen og hjælpe os, og som Vidnesbyrd om denne Betingelses Nødvendighed anfører den højtærede Minister forskellige Udtalelser. Den højtærede Minister nævnte et Brev fra Kong Edward til Grev Frijs en Gang under Forhandlingerne i 1906—07. Jeg maa tilstaa, at det forbavser mig, at man kan benytte dette Brev som Argument for, at Danmark skal bestrebe sig for at optræde med militær Styrke. Hvad staar der i Kong Edwards Brev? Jeg tror for Resten ikke, det var et Brev, men en mundtlig Udtalelse, der fremkom i en Samtale med Grev Frijs, og som denne har gengivet i et Brev. Der staar følgende: „Jeg tvivler ikke om, at Danmark vil gøre sit yderste for at bevare sin Neutralitet, og jeg haaber, at det vil lykkes, men bliver Danmarks Neutralitet krænket af dets nægtige, sydlige Nabo, kan jeg kun sige, at Danmark ikke maa regne med aktiv Hjælp fra England saa hurtigt, at en Besættelse af Danmark kan forhindres. En Oversendelse af den engelske Flaade til danske Farvande er en farlig Sag og kan ikke ventes, i hvert Fald ikke i Krigens første Fase. Men lige saa lidt som Danmark maa regne med en øjeblikkelig militær Hjælp fra England, lige saa sikkert kan Danmark, forudsat at det fuldt ud har søgt at værne sin Neutralitet, stole paa, at England, hvis det gaar ubesejret ud af Krigen, ved den eventuelle Fædsslutning vil lægge hele sin Indfyldelse ind til Gunst for Danmark og siden træffe Garantier mod en fremtidig Krænkelser af Danmark“ — en Henvisning til, at naar Krigen er forbi, skal England nok se at tage sig af Danmark. Jeg tror, dette er et skrøbeligt Grundlag at indrette dansk Militærvæsen paa, og jeg tror at turde føje til, at det er et *farligt* Grundlag. Thi hvad vilde det betyde?

Det vilde betyde, at vi ved vor Optræden under Krigen og ved Krigens Afslutning kom netop i den Alliance med England, som man fra alle Sider vil erkende er en uklog Handling for et Land, hvis Beliggenhed overfor Tyskland nu en Gang er saaledes, som Danmarks er. Det, Erklæringen i øvrigt siger, er: I skal ikke gøre Regning paa, at jeg kan hjælpe jer, selv om Lindretter jer det kraftigst mulige Forsvar; naturligvis ser jeg gerne, at I er saa tapre som muligt overfor Tyskland, men tro ikke, at jeg kan komme og hjælpe jer! Det er Indholdet af Kong Edwards Brev.

Saa nævnte den ærede Ordfører for Venstre en anden Udtalelse. Denne Udtalelse var af den tyske Generalstabschef, General Moltke. Efter at General Moltkes Anseelse i Tyskland vistnok kan siges at være naaet til Nulpunktet, er han kommet til at spille en Rolle som en Slags Profet for Partiet Venstre herhjemme. Gang paa Gang har jeg hørt sige, at han raadede under Forhandlingerne med Kaptajn Lütken Danmark til at skabe sig det mest mulige Militærvæsen. Ja, det vilde have forbavset mig meget, hvis han ikke havde gjort det — af to Grunde, for det første, fordi jeg har det Indtryk fra min Omgang med Admiraler og Generaler, at naar man spørger dem, om der skal være lidt eller meget Militærvæsen i et Land, siger de altid: Meget!, og det siger de ganske upartisk, hvad enten det er til Venner eller Modstandere; men i dette Tilfælde havde General Moltke den særlige Grund til at sige: Meget, det mest mulige!, at han forhandlede med Kaptajn Lütken om en Militærkonvention med Danmark, som Kaptajn Lütken af den daværende Forsvarsminister, den nuværende højtærede Kirkeminister, var bemyndiget til under visse Betingelser at føre en Forhandling om, og det er en selvsagt Ting, at det da maatte være i Tysklands Interesse, at Danmark havde det mest mulige Militærvæsen.

Dernæst nævnte den højtærede Forsvarsminister nogle Udtalelser af Lloyd George i Diskussionen om Polen i det engelske Parlament. Den højtærede Forsvarsminister nævnte to Citater af Lloyd Georges Tale, som han har faaet af Flaadens Stab, der ogsaa har været saa venlig at forsyne Kommissionen med dem. Hvis den højtærede Forsvarsminister ikke havde nøjedes med de to Citater, som Flaadens Stab har udleveret til ham, men derimod havde læst Talen igennem, da tror jeg, den højtærede Minister vilde have faaet et andet Indtryk af den paagældende Tale. Det var